हुवुः। तेन त्रयीमूर्ज्जमवारुन्धत। तस्माद्विरक्तो मनुष्येभ्य उप-
ह्रियते। प्रातश्च सायञ्च। पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ
स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन त्रयीमूर्ज्जमवारुन्धत।
तस्मात् त्रिरक्तः पशवः प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा
अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधाम् [२]। तमुपोदतिष्ठन्तम-
जुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्ज्जमवारुन्धत" इति। पितृभिरेक-
स्मिन्मासे एकभोज्यान्नस्य प्राप्तत्वात् प्रतिमासममावास्यायां
पिण्डपितृयज्ञः क्रियते। मनुष्यैरेकस्मिन्नेवाह्नि कालद्वयवर्त्तिनो
भोज्यस्य प्राप्तत्वात् प्रातःकाले सायङ्काले च भुञ्जते। पश्वभि-
मानिभिर्देवैरेकस्मिन्नहिकालत्रयभोज्यस्यान्नस्य प्राप्तत्वात् त्रिषु
कालेषु पशवः तृणभक्षणार्थं सञ्चरन्ति। तत्तन्मध्यकाले तु
रोमन्थं कुर्व्वन्तो वर्त्तन्ते। असुरास्त्वेकस्मिन् संवत्सरे स्वभोज्य-
मन्नं प्राप्तवन्तः॥

अथ देवैरनुष्ठितं व्यापारं दर्शयति। "ते देवा अमन्यन्त।
अमी वा इदमभूवन्। यद्वयꣳ स्म इति। त एतानि चातु-
र्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां तामूर्ज्जमवृञ्जत।
ततो देवा अभवन्। परासुराः" [३] इति। ते देवा मिलित्वा
एवं विचारितवन्तः यदैश्वर्य्यं वयमिदानीं प्राप्य वर्त्तामहे
तत् इदं सर्व्वममी असुरा एव प्राप्तवन्तः। यस्मात् संवत्सरे
सकृद्भुक्ता तृप्ताः सन्तः, पुनः संवत्सरसमाप्तिपर्य्यन्तं स्वभोजन-
व्यापाराभावात् निरन्तरं युध्यन्तोऽस्मान् क्लेशयिष्यन्ति। एवं
विचार्य्य ते देवा असुरविनाशहेतुत्वेनैतानि वक्ष्यमाणानि